

formen blev slet og ret gennemført i hastværk og var derfor ikke ordentligt gennemtænkt. Dertil kommer, at den solidariske udligning efter vores opfattelse var for ringe._

Derfor var Socialdemokratiet som udgangspunkt positivt indstillet, da regeringen med dette lovforslag ville lægge op til nogle ændringer i retning af en bedre udligning. Problemet er bare, at lovforslaget tilsyneladende ikke løser de grundlæggende problemer, ligesom regeringen har udvist meget ringe vilje til at fremlægge beregningsmæssige konsekvenser af forslaget. Regeringen ved tilsyneladende godt selv, at forslaget ikke vil nytte ret meget og i visse tilfælde vil trække direkte i den forkerte retning.

Den kommunale økonomi og udligning vil i altovervejende grad se ud på samme måde som med den nugældende finansieringsaftale også efter vedtagelsen af dette lovforslag. Det grundlæggende problem, nemlig at kommunerne har for få penge til at gennemføre regeringens mange løfter, løses nemlig ikke med dette lovforslag. Fra Socialdemokratiets side finder vi det afgørende, at den samlede pose penge, der er til rådighed til kommunerne, stemmer overens med de krav, der fra regeringens side stilles til kommunerne. Det er desværre langtfra tilfældet i dag.

Det grundlæggende problem, at kommunerne er underfinansieret i forhold til de opgaver, de varetager, opstod i kølvandet på regeringens strukturreform, hvor kommunerne skulle overtage en række opgaver fra de tidligere amter, herunder f.eks. flere sociale, sundhedsmæssige og trafikpolitiske opgaver. Problemet er kun blevet værre i løbet af de senere års besparelspolitik fra regeringens side, og desværre er der ikke udset til, at situationen bliver bedre med lovforslaget.

Der vil desværre også fremover være kommuner, der har mere end svært ved at få pengene til at række til en ordentlig offentlige service i form af gode skoler, ordentlig børnepassning og anstændig omsorg for vore ældre og handicappede. Vi kan f.eks. ved et simpelt opslag i KL's budgetoversigt for 2009 konstatere, at der til næste år bliver færre penge pr. barn i daginstitution og færre penge pr. skoleelev.

Regeringen har med lovforslaget præsenteret Folketinget for et svært gennemskueligt forslag. Det er Socialdemokratiets vurdering, at det særligt er ændringerne vedrørende § 12-kommuner,

de ugunstigt stillede kommuner, og ændringen i den årlige tilskudspulje til kommuner i hovedstadsområdet med særlige økonomiske problemer, der er problematiske.

Den foreslåede ændring vedrørende § 12-kommunerne indebærer, at tilskuddet fremover skal tildeles i forhold til et relativt strukturelt underskud frem for som i dag på baggrund af et absolut strukturelt underskud i den enkelte kommune. Regeringens argument for at foretage ændringen er, at kommunernes strukturelle underskud vokser, hvorfor det samlede beløb, der tildeles efter denne ordning, vil vokse forholdsvis mere end det samlede udligningstilskud. Der vil altså blive en byrdefordelmæssig forskydning mellem de kommuner, der står inden for ordningen, og dem, der står udenfor.

Det er efter Socialdemokratiets vurdering ugenomsueligt, hvorfor den foreslåede ændring er mere retfærdig end den eksisterende, idet det må antages at være de mest velstillede kommuner, der står uden for denne ordning. Hvis beløbet, der tilfalder kommunerne inden for ordningen, vokser, må det antages, at der sker en stigende byrdemæssig fordeling fra de rigeste kommuner til de særlig ugunstigt stillede kommuner. Det er derfor ganske uklart, hvorfor den foreslåede ændring skulle være mere solidarisk end den eksisterende.

Hertil kommer, at indenrigs- og socialministeren har valgt ikke at svare på vores spørgsmål om, hvilke konkrete konsekvenser det vil få for de enkelte berørte kommuner i årene fremover. Ministeren har svaret, at grænsen for, hvornår en kommune vil være berettiget til dette tilskud, vil være uændret i 2010, men at man ikke har alle oplysninger til at kunne foretage en sådan beregning for årene fremover. Indenrigs- og Socialministeriet kunne dog have valgt at opstille nogle forskellige scenarier, der ville have sandsynliggjort nogle bestemte udviklingstendenser, men det har man altså ikke villet.

Puljen, der tildeles efter ansøgning til særlig vanskeligt stillede hovedstadskommuner, base-res dels på nogle objektive kriterier, dels på andre konkrete forhold, der beror på en vurdering.

Regeringens argument for at nedsætte den særlige pulje er, at den de seneste år ikke har været fuldt ud benyttet, og at der derfor har været behov for at tilbageføre en del af beløbet til kommunerne.